

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

A „Magyar Néplap“ ára hetenkint egyszeri megjelenéssel: Egész évre 1 frt 80 kr. Fél évre — > 95 > Negyed évre — > 50 > Egyes szám 4 kr.	A „Magyar Néplap“ és „Mországa“ előfizetési ára: Egész évre 8 frt — kr. Fél évre 1 > 50 > Negyed évre — > 80 >	Szerkesztik: LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	A „Magyar Néplap“ ára hetenkint háromszori megjelenéssel: Egész évre 6 frt — kr. Fél évre 3 > — > Negyed évre 1 > 50 >	„Magyar Néplap“ — hetenkint háromszor a „Mországa“-val: Egész évre 7 frt 20 kr. Fél évre 3 > 60 > Negyed évre 1 > 80 >
---	---	--	---	---

A keresztény nőkhöz.

Ha van az emberiségnek osztálya, mely az egyháznak le vagy kötelezve, első sorban a nők azok.

A nők érdekében mindenha rendkívül sokat tett az anyaszentegyház s egyedül az egyház tanításának és pártfogásának köszönhetik a nők, hogy a köztisztelet magas fokára juthattak.

Krisztus Jézus előtt nagyon szomorú volt a nő sorsa minden népnél. Előbb az erő uralkodott mindenütt. S miután az erő nem a nőknél volt, hanem férfiaknál, a nőt elnyomták, rabszolgasorsra kárhoztatták. Nemcsak joga nem volt a nőnek, de sok helyen még embernek se tartották. Emberformájú állatot láttak benne. S úgy bántak vele mint állattal. Szívének érzelmei nem jöttek tekintetbe soha. Adták-vették, mint a barmot. Innét van,

Árvák között.

hogy a felnőtt leányt még ma is *eladó* leánynak nevezik. A férj azt tehette feleségével ami neki tetszett. Dolgoztatott vele míg ő henylt. Több helyen eke elé fogták a nőt és szántattak vele. Ha férje megunta, el is üzhette, vagy megölhette. S ezért senki nem vonta kérdőre, senki nem büntette, mert ténye csak olyan beszámítás alá esett, mintha egy csirkét pusztított volna el.

A kereszténység azonban más életnézetet teremtett. A nőt fölemelte az emberek sorába. Megtanította a világot arra, hogy a nő a mennyei atyának ép olyan gyermeke mint a férfi. Máriában az egész női nemet megdicsőítette. A nő sorsát a bizonytalanságból kivette azáltal, hogy a házasságot fölbonthatatlanná tette. Akit a férfi elvett, azt halála nap-

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

jaig gondozni, becsülni és tartania kellett. Nem üzhette el többé és nem vehetett más asszonyt. Csak felesége halála után.

Igy jutott a nő a tisztelet azon magas fokára, melyen most áll. S hogy ide jutott, azt egyedül a kereszténységnek köszönheti. A kereszténység nélkül még ma is a barom sorsában osztzkodnék. Nézzük csak a pogány népeket. Azoknál a nő ma se jó emberszámba. Ép olyan a sorsa, aminő Krisztus előtt volt.

Ebből látszik, mily nagy mértékben le van kötelezve a női nem Krisztus Jézusnak és az ő egyházának. Nem tudom gondolnak-e a nők e nagy jótéteményre s jut-e eszükbe, hogy e nagy jótéteményért illik ám hálásnak is lenni. A hátlátlanság vétek, mely rossz lélekről tanuskodik. Nem hiszem, hogy a nők oly rosszak tudnának lenni, hogy Jézus Krisztusnak tartozó háláról megfeledkezhetnének.

Nem elég azonban e hálát csak a szívben érezni, hanem azt ki is kell vinni a nyilvános életbe. Mert oly hála mely csak szavakban nyilatkozik, nem ér semmit. Tettek kellene. Az asszonyok is *cselekedettel* mutatják csak igazán ki hálájukat. S erre soha se nyilott nagyobb tér, mint éppen manap. Ma tehát kétszeresen kötelességükké válik a nőknek hálájuk kifejezése.

Manap a legleleketlenebb üldözéseknek van kitéve az anyaszentegyház. Ugy látszik a liberálisok most az egyházat akarják ama szomorú sorsra juttatni, mely előbb a nőké volt. Rabszolgaságra akarják kárhóztatni. Amint az egyház a női rabszolgaság korában szót emelt az elnyomott nők érdekében, ugy most a nők keljenek föl az egyház elnyomása ellen.

Nálunk Magyarországon az anyaszentegyház üldözését élessé a polgári házasság ellen való küzdelem tette. A papság kemény szírtként állott föl a polgári házasság ellen s a liberálisoknak sok fejtörést okozott. E miatt a liberálisok boszura gerjedtek a papság ellen s hogy boszujukat kitöltsék, nyers üldözést támasztottak Jézus Krisztus anyaszentegyháza ellen.

De a papságnak a polgári házasság ellen történt állásfoglalása is egyrészt a *nők érdekében* történt s az egyházi házassággal a házasság *fölbonthatóságát* is biztosítani akarták, hogy a nő jövője ne legyen a levegőben, hanem véglegesen hozzá legyen kötve ahhoz, ki feleségül veszi. A polgári házasságban a kötés nem fölbonthatatlan. A polgári házasságot könnyen fölbontják s ilyenkor mindig a nő veszt, mert ifjuságát, kedélyét, érintettségét, sokszor vagyonát is nem kaphatja többé vissza. Mindez örökre elveszett. S mi lesz belőle támasz nélkül?

Világos tehát, hogy a magyar katolikus egyház midőn a polgári házasság elleni küzdel-

met fölvette, a nők érdekében is sorompóba lépett.

Azért számítunk mi mindnyájan a nők viszonyszolgálatára, a nők támogatására.

De hát mit tegyenek e tekintetben?

Mit? Azonnal megmondom.

1. Férjeiktől várják meg, sőt követeljük, hogy választásokkor a **néppártra** szavazzanak. A néppárt az egyház jogainak biztosítását is zászlajára tűzte. S biztosítani akarja e jogokat anélkül, hogy bármely más felekezeten sérelmet akarna ejteni, bármely felekezetenek jogait meg akarná szorítani. Becsületes katolikus ember tehát más pártra nem szavazhat, csak a néppártra. A nők azért férjeiket iparkodjanak a néppártnak megnyerni. Mondják meg nekik világosan, hogy öt esztendőn át nem lesz nyugodal-muk, ha nem a néppártra szavaznak. Meg ne engedjék a világ minden kincséért se, hogy akár pénzzel, akár borral, akár ígéretekkel, akár szép szóval meg hagyják magukat vesztegetni. Ha észrevennék, hogy ilyen Júdás pénz van a zsebükben, vegyék el tőlük és vessék a tűzbe, mert ahhoz Isten átka, embertársaik vére és könnye, és a csábító gazembersége tapad. Ily pénznek nem szabad a házban lenni, mert az Isten ostorát hozná le az egész családra. Követeljük meg az asszonyok férjeiktől a néppárt támogatását akkor is, ha férjeik talán bírók, esküdtek, jegyzők vagy másféle hivatalnokok volnának. Még akkor se engedjék meg, hogy más pártra szavazzanak, egyedül csak a nép pártjára, a **néppártra**.

2. Miután a választások ideje gyors léptekkel közeledik, hogy legfőlebb ha 6 hónap választ még el a választásoktól: mától kezdve egész a választásokig minden reggel és minden este imádkozzanak egy „Miatyánkot“ a néppárt diadaláért s vegyék rá férjeiket, hogy ez imádságot ők is velük mondják közösen.

3. A néppárt szeretét ültessék el jó korán gyermekeik lelkébe. E végből gyermekeikkel is imádkoztassanak minden reggel és minden este egy „Miatyánkot“ a néppárt győzelméért.

4. Gyermekeiket szoktassák rá, hogy este mikor lefeküsznek s reggel mikor fölkelnek imádság után „dicsértessék a Jézus Krisztus“-hoz tegyék hozzá mindenkor ezt is: „**éljen a néppárt!**“

5. Gyermekeiket tanítsák be egy-két néppárti dalra s többször daloltassák el velük.

6. Vasárnap és ünnepeken a nagymise után közösen imádkozzanak egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet a templomban a néppárt diadaláért, egész a választások lefolyásáig.

7. Terjesszék szorgalmasan a néppárt lapjait, főképp a „Magyar Néplapot“, „Christliches

Volksblatt"-ot vagy „Krest'an“-t, a nép nyelve szerint.

8. Buzditsanak más nőket, hogy ők is így tegyenek.

Amint említettem, a választásokig legfőlebb 6 hónapunk van még. De lehet, hogy annyi sincs. Akinek tehát adott az Isten igazi buzgó szívet, bátorságot és lelkesedést, az álljon talpra.

A nőt ugyan a gyengeség jelképének szokták nevezni, de a magyar nő szíve helyén volt mindig. Állott az szembe törökkel, tatárral, s mindig becsülettel megállott helyén. Eger falai alól a magyar nők verték el a törököt, még pedig úgy, hogy ugyancsak alig győzte ám kopasz fejét tapogatni.

Azt hiszem a magyar nők erében ugyan ezen hősiesség vére foly ma is. Bár az ellenség nagyobb, gonoszabb, rettenetesebb, kutyafejűbb a töröknél és tatárnál, mert maga a pokolbeli sátán az, ki a liberális néptiprők bőrébe bújva egyházunkat ostromolja, de hiszem, hogy a magyar nők vitézsége az ördögöt is porba sujtja.

Csak álljanak talpra valamennyien ők is, legyenek férjeik oldala mellett s ha azok tán megtántorodnának: fogódzanak üstökükbe s rángassák helyre megbicsaklott becsületüket.

Az egyház ő érettük sokat tett, nagyon sokat. Ha van keblükben hálaérzet, most ők tegyenek meg az egyházért mindent.

Aki asszony a talpán, az meg is fogja mutatni, hogy férje nem szavazhat más pártra, csak a **néppártra**.

Aki pedig ezt megmutatni nem tudja, abban nincs hála az egyház iránt.

Lássuk tehát: ki az igazi asszony?

Nők, kiáltuk valamennyien: **Éljen a néppárt!**

(—i.)

POLITIKAI HIREK

Eltársaink figyelmébe. Az 1874. XXXIII. t.-c. értelmében mindazok, kik megelőző évi adójukat április hó 15-ig teljesen befizették, az országgyűlési választók névjegyzékébe fölveendők. Felhívjuk tehát pártunk összes tagjait, hogy mult 1896-ik esetleges adóhátralékukat f. évi ápril hó 15-ig annál is inkább befizessék, mert különben az 1897. évi országgyűlési választók jegyzékéből ki fognak hagyatni. Figyelmeztetjük továbbá elvtársainkat, hogy majdan a választói jegyzékek közszemlére való kitételekor el ne mulasztják utána nézni, hogy nevük, koruk és polgári állásuk helyesen van-e a jegyzékbe fölveve, mert a legutóbbi választások több helyen igazolták, hogy mily szükséges, hogy a polgárok örködjének a maguk joga fölött.

Nagyon kezdik ismét emlegetni az új választásokat. A hír szerint június hóban akar a kormány választásokat tartani, mert fél, hogy a kiállításnak bukás lesz a vége s ekkor nem léphetne a nemzet elé. Azért akarja a kiállítás bezárása előtt megejtetni a választásokat. E hír ösztönözzön bennünket minél tevékenyebb szervezkedésre. Talán 6 hónapunk sincs már a választásokig. Használjunk föl tehát minden pillanatot, éjet és nappalt. A kormány a hír szerint a legnagyobb erőfeszítéseket fogja megkísérelni, hogy a reá kellemetlen képviselőket kibuktassa, de ha a választók emberek lesznek, a leggazabb erőszak is csütörtököt fog mondani s Bánffy ur mehet tőköt ültetni Apanagyfaluba. Csak talpra, talpra valamennyien!!

Az általános titkos szavazat. Kassics Péter nyugalmazott miniszteri tanácsos, a fővároshoz az általános titkos szavazás behozatala érdekében kérelmet nyújtott. Örömmel vesszük hirt e kérelemről, mert mi már évek óta küzdünk az általános és titkos szavazás mellett. Több cikket irtunk ez ügyben. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy mult vasárnap a fővárosi függetlenségi népgyűlést tartottak, melyen az általános szavazás is szóba került és Kossuth Ferenc az indítvány ellen foglalt állást. Ez egy újabb arculesapása Kossuth Lajosnak fia részéről.

A képviselőház szerdán április 7-én vette föl a husvéti szünetek által megszakított tanácskozásait. A földmívelési tárcát folytatták, Berzeviczy Albert elnöklése mellett, miután Szilágyi Dezső még Lussingrandeban van, hová üdülni ment. Még nem bizonyos, vajjon a földmívelési tárcá után a pénzügyi tárcát veszik-e elő, vagy pedig a millenniumi törvényjavaslatot. A negyedik ülészak berekesztése és az ötödik ülészak megnyitása csak májusra várható. A kuriai bíraskodásról szóló javaslatnak tárgyalása (Apponyi Albert grófnak erre vonatkozó előterjesztésével) vajjon tárgyalható lesz-e a nyári szünetek előtt? a kormánypárti lapok ma kétségbevonják. E kérdésnek lényeges része különben nem az, hogy a nyári szünetek előtt vagy azok után tárgyalják-e a választási visszaéléseket megtorló, szóban forgó javaslatot, hanem az, hogy az új választások előtt előveszi-e a kormány e javaslatot és elintéztetni igyekszik-e?

Néppárti gyűlések. A néppárti szervezkedések országszerte megindultak már. A gyűlések is kezdődnek teljes erővel. Április hó 19-én két helyen is lesz gyűlés, Nagy-Kanizsán és Érsekújvárott, melyek mindenike rendkívül fényesnek ígérkezik. Nagy-Kanizsán egész Alsó-Zala és Felső-Somogy ott lesz. Számítanak vagy 20,000 emberre. Érsekújvárott pedig nemcsak Nyitra és Pozsonymegye, hanem Komárom, Győr és Barsmegyék is képviselve lesznek. A részletes programot a két gyűlésről im itt adjuk:

A „Néppárt“, Nagy-Kanizsán, 1896. április 19-én, vasárnapon, d. u. 3 órakor, a „Katonai Gyakorló-Téren“ nagy népgyűlést fog tartani, melynek sorrendje a következő: 1. Elnöki megnyitó. Mondja: gr. Zichy Nándor, aranygyapjas vitéz, val. belső titkos tanácsos, stb. 2. A revisio szükségessége. Tartja: Horváth István, szt.-ferendi áldozár. 3. Alkotmányos jogainkról. Tartja: Molnár János komáromi apátplebános. 4. A kiscgazdák és kisiparosok érdekei. Tartja: Major Ferencz, sz.-fehérvári városi főorvos. 5. „Tette föl!“ Szavalja: Markos Gyula, a „Herkó Páter“ szerkesztője. 6. Miért éljen a néppárt? Tartaja: Kálmán Károly, soóskuti plebános. 7. Elnöki zárószó.

Polgártársak! Az ország minden vidékén a nép igaz érdekeinek megvédése s e védelem módozatainak megállapítása végett népgyűléseket tartanak. Érsekújvár

és vidéke sem maradhat hátra! Ezért 1896. évi április 19-én, vasárnap délelőtt 11 órakor Érsekújvárott, a templom-téren nagy politikai népgyűlés lesz, melynek tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitóbeszéd. Tartja: Eszterházy Miklós Mórész gróf. 2. A néppárttól. Dr. Prohászka Ottokár, tanár. 3. A hitvallásos iskolákról. Tomor Ferencz, ny. főgymn. tanár. 4. A kiscgazdák és kisiparosok érdekeiről. Dr. Haydin Károly székes-fővárosi ügyvéd. 5. Elnöki zárószó. A tótajku közönség részére, az elnöki megnyitó és záróbeszédeken kívül, ugyanazon tárgyakról szónokolnak: Zmeskál Zoltán, nagybirtokos; Havlicsek Vince, plébános; Dr. Zelenyák János, orsz. képviselő. Föl tehát 1896. évi április hó 19-én, Érsekújvárra!! A rendezőség.

A mi ünnepünk.

Lapunk 11-ik számának vezércikkében foglalkozván az ezredik esztendő megünneplésével és az ezen alkalommal rendezett kiállítással, kimutattuk, hogy nekünk se okunk, se kedvünk ünnepelni nem lehet és nincs is, annyira kiszarolt bennünket a liberális rendszer. Ha pedig az általa teremtett szomorú viszonyokon végig tekintünk, be kell ismernünk, hogy nem ünnepi köntös, de *gyászruha* illet minket.

Ebből kifolyólag, mi nem ünnepünk. A kiállítás küszöbét pedig át se lépjük, mert az egész zsidó kiállítás s annak sikeréből csak a zsidóságnak és a liberális kormányának lenne haszna. Nekünk pedig se pénzünk, se akaratunk arra, hogy akár a zsidóságot gazdagítsuk, akár a liberális kormányt támogassuk. Sőt minthogy a kiállítás megbukása a zsidóságnak nagy kára, a kormányának pedig szintén bukása lenne: kívánjuk, hogy bukják meg az egész zsidókiállítás, mert ez önkénykedő zsarnoki kormányunkat is magával rántaná a mélységbe s így talán megszabadulnánk az undok liberalizmustól.

Kijelentettük azonban, hogy egy napon mégis fogunk ünnepelni, még pedig nagyszerűen, fényesen.

E nap lesz nemzetünk apostolának, sz. István királyunknak ünnepe.

Azt kértük, hogy e napra az ország minden községe küldjön föl 3—4, vagy 30—40 küldöttet, kik együtt nagy körmenettel vonulnának föl Buda várára a sz. Jób kéz tiszteletére. Istentisztelet után pedig lemenének mind a Vérmezőre, hol egy *országos nemi néppárti gyűlést* tartanánk, melyen résztvenne legalább egy millió ember!

Ez indítványhoz már kezd hozzászólni az ország is. Örülnek mindenfelé, hogy a kiállítás mívoltja felől fölvilágosítottuk őket. Teljesen úgy gondolkoznak mint mi; semmi ünnepelésben részt nem vesznek, kivéve hazánk és nemzetünk apostolának, sz. István királyunk napjának ünnepését. Ezt megtartjuk egy országos néppárti gyűléssel kapcsolatosan, de a kiállításba nem lép be egyikünk se.

Az erre vonatkozó levelek közül olvasóink lelkesítésére közzé teszünk néhányat:

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Mily jól esik a „Magyar Néplap“ olvasóinak, midőn tudják azt, hogy nemcsak a liberális pártiakról, hanem a szerény néppártiakról is gondoskodnak a vallás és a haza szeretete tárgyában.

Főtisztelendő szerkesztő Ur! Hogy maradhatnánk tétlenül, mikor nagyon jól tudjuk, hogy ha valaha, most kétszeresen kell tisztelnünk Sz.-Istvánt, hogy kérje újból Máriát, hazánk jobb sorsára való fordultáért. Nem mehetünk mi a jelenlegi kormány által rendezett millenniumi ünnepségre, már csak azért sem, mert a kiállítási célokra a megye által kirótt összegből a mi kis községünkre is *százhatvannyolc* forint esett, a miről 1885-ben szó sem volt.

Jól tudjuk mi azt, hogy nem az igazi honfoglalók unokáinak, hanem a zsidóliberális honpusztítóknak a kedvéért lesz inkább az ünnepség rendezve, a kiket kár volt recipiálni. Inkább jutott volna nekik ezért somfapálcá. Mi a jobb érzelmű és a hazát szerető néppártiakkal sorakozva augusztus 20-án megyünk Budapestre, mint tettük minden évben Sz.-István király tiszteletére, megyünk pedig nagy örömmel; nemcsak férfiak, hanem nők is számosan. Isten áldja meg ezen szent célu intézkedésekért a Főtisztelendő szerkesztő Urakat.

Nógrádmegye Patak, 1896. márc. 27-én.

Maradtam mély tisztelettel

Fiskátor Ferenc,
földműves.

Telintetes Szerkesztő urak!

Kedves lapunk 11-ik számában közzétett nemes indítvány élénk visszhangra talált városunkban. Mi, katolikus polgárok nyomban összegyülekeztünk a helybeli kath. kör helyiségében, hogy megvitassuk a Szent-István napi körmenet és a nagy országos népgyűlés érdekében fölvetett eszmét. Azaz dehogy vitattuk meg! Nem volt azon vitatni való, mert oly egy hangu örömmel és tüzes lelkesedéssel voltunk mellette, hogy arra még tán példa se volt.

A dunaföldváriak el vannak ragadtatva az indítvány nagyszerűségétől s már most is azon vannak, hogy a maguk részéről méltóképpen hozzájáruljanak a terv sikeres keresztülviteléhez.

Hiveket toborzunk össze, mert mi tömegesen, százával akarunk Szent-István napján följönni Pestre.

Addig is, míg szervezkedésünkről újabb értesítést nem küldök, maradok főtisztelendő szerkesztő uraknak Dunaföldvár, 1896. március

alázatos szolgálója
Rájder Pál.

Esküdtszéki tárgyalás.

— A „Magyar Néplap“ legújabb sajtópöre. —

Legújabb sajtópöreink egyikében a pécsi kir. sajtóbíróóság április hó 25-ikére tüzte ki a végtárgyalást.

A sajtópör előzményei a következők: Tavaly október havában történt, hogy Szászváron, Baranyamegyében az ottani segédjegyző és helyettes anyakönyvezető *Kovács Pál*, midőn a piacon összegyűlt népnek

az ujmódi törvényeket magyarázta, állítólag a papi vagydon elkobzása és a néppárt szidalmazására is áttért, amire az összegyűlt nép fenyegető állást foglalt ellene. Több vidéki lap hire és megbízható levélbeli közlemények alapján „*Farmatringo: rugaszkodás*” cím alatt október 18-iki és következő számunkban megtámadtuk őt e miatt a következő cikkben: „*A szászvárosi Bánffy-káplán érezvén magán a farmatringot, számárnak képzelte magát s rugódozni kezdett a néppárt, valamint annak vezére felé. Majd aztán korogni kezdvén a gyomra, a papi javak virányaira szeretett volna elkalandozni egy kicsit, legelni a tilosban. De mikor a nép ezt észrevette: vállaira emelte a kath. káplánt, aki aztán jó hangosan oda sugott neki egy pár olyan szót, melyből Bálám próféta szamarának legbutább utódja is érthetett volna.*”

Majd a következő számban ezt írtuk róla: „Szászváron a templomtéren állt ki Kovács Pál segédjegyző hazudni a népnek. A néppártot támadta s a papi vagydonon osztozkodott szörnyen. Először azt hitték, hogy bolond. Később azonban megakarták döngtetni s ha a segédlelkész meg nem menti, agyon veri a nép ezt a szamarat.”

Kovács Pál ezt magára sértőnek találván „becsületsértés és rágalmazás” címén sajtópört indított ellenünk. Az „új korszak” című rovatunkat, mely hétről-hétre az életbeléptetés zavarairól számolt be, belmunkatársunk Gelsei *Biró* Zoltán vezette, akit, mint a kifogásolt cikknek is szerzőjét, még január havában magához hívott a vizsgálóbíró s őt kihallgatván, a vallomási jegyzőkönyvet a pécsi kir. ügyészségnek visszaküldötte.

Arra a kérdésre, hogy minek alapján írta a cikket, azt vallotta, hogy levélbeli közlemények alapján, amelyeket, hogy ki küldött? arra nem emlékszik, mert a levelek nincsenek meg. Arra a kérdésre, hogy mi indította őt e két közlemény megírására, azt felelte, hogy azon ellenszenv, amelyet azok ellen érez, akik a papi vagydon elkobzásáról álmodoznak.

A múlt héten kézbesítették Birónak Kovács Pál vádlevelét a pécsi sajtóbírószék határozatával, amelyben *április hó 25-ikének reggeli 8 órája van a végtárgyalás napjánul kiüzve* s arra a törvényes következmények terhe alatt lapunk képviselőjében, *Biró*, mint a cikk szerzője Pécsre idézve.

Tehát e hó 25-én megint szembe állunk a sajtóbírószéggel. Több jogtudós egyhanguan oda nyilatkozott, hogy a két cikkben becsületsértés és rágalmazás vétsége nem foglaltatik, mert a kuria nemrégiben is fontos elvi jelentőségű határozatot hozott, amelyben világosan kimondta, hogy a „szamar, bolond” s egyéb e fajta kifejezések nem képeznek vétséget. Nem egyéb ez, mint egy adag gorombaság, a melyet megérdemeltek mindazok, akik az elégtelenség napjaiban szítani igyekeztek a kormány által gyújtogatott tüzet.

Gelsei *Biró* Zoltán védelmét dr. *Apáthy* Gyula ügyvéd, jó hírnevű fővárosi jogtudós vállalta magára, aki le fog vele utazni Pécsre a végtárgyalásra.

A múlt éj folyamán Szászvárról express levelet kaptunk, melyben egy sereg tanu neve van, akik készek tanuskodni mindarról, amit Kovács Pál a templom téren beszélt. Ezeket a tanukat dr. *Apáthy* Gyula azonnal bejelentette a sajtóbírószégnél, mert Kovács Pál szinte jelentett be négy tanut, akik valószínűleg arról tanuskodnak, hogy ők is jelen voltak, de a Kovács Pálnak tulajdonított kijelentéseket, a papi vagydon elkobzására vonatkozólag, nem hallották. A tanuk közül az egyik körjegyző, a másik egy telekkönyvi hivatalnok.

Dr. *Apáthy* Gyula a bejelentés kapcsán tiltakozott a pécsi esküdtzéki sajtóbírószék illetékessége ellen, mert lapunk Budapesten jelenik meg, *Biró* Zoltán tizenegy éve budapesti lakos, tehát fölötte ítélkezni a budapesti sajtóbírószék illetékes.

A sajtópört iránt a pécsi körök is nagy érdeklődést tanúsítanak. Derék laptársunk, a „Pécsi Közlöny” mely tekintélyes irányadó lapja a vidéknek, múlt vasárnapi számában már foglalkozik a sajtópörrel s az alkalommal szinte így nyilatkozik az inkriminált kitételekről: „kemény kifejezések azok, amelyek azonban eddigi kuriai döntvények után ítélve, aligha képeznek rágalmazást vagy becsületsértést.”

Nem fogunk mi az esküdtzékétől kérni semmi mást, mint csak — *igazságot!*

Legújabb sajtópöreink.

A királyi ügyészség következetes marad önmagához s makacsul üldöz bennünket lépten-nyomon. Belekapaszkodik minden cikkünkbe s keresi a sorokat, amelyekben olyat találhat, amely alkalmas arra, hogy a sajtóvétség-ről szóló törvények valamelyik cikkelyét rá kényszerítthesse. A hivatalos szekaturák minden fokán keresztül hajtottak bennünket s annyira nem hagynak alább az üldözéssel, hogy már komolyan foglalkoznunk kell azon eszmével, hogy a sajtószabadság ilyenmü korlátozása, az írói függetlenség és a szabadszólás fenyegetése miatt felsőbb helyen keressünk *orvoslást*.

Annyi bizonyos, hogy nyíltan és önérzettel hirdett elveinkből nem adunk fel egy makulányit se, habár a liberalizmus nyaktilót állítna is minden utcasarokra. Mi nem félünk. Nyugodtan nézünk az üldözés elébe, mert lelkünkben megvagyunk győződve, hogy hazánk boldogságát, népünk javát, a kereszt diadalát akarjuk látni fennragyogni Magyarország egén, s azok, akik ezért szenvedtek, azok boldogok itt és a földön túl.

Am üldözzenek, nem alkuszunk, hanem küzdünk továbbra is, azon reményben, hogy a magyar nép nem hagy el bennünket és jobban fog ragaszkodni hozzánk, épp ebben a válságos időben, midőn Magyarország népe alul ki akarják rugni a nemzeti és erős vallási alapot, hogy az aranyborjút és a sakterkést helyezték az oltár helyébe.

December óta szerkesztőségünk tagjait folyton a vizsgálóbíró idézgeti s jobb ügyre méltó buzgalommal vállalja, azokra a bizonyos zöld cédulákra vonatkozólag, hogy ki, hol, miért és mikor nyomatta? A szerkesztőség körül detektívek cirkálnak, a vendéglőkben titkos rendőrök lesik minden mozdulatunkat, hogy egy-egy talán keservünkben elejtett szavunk után, a Khon Pinkászok nagy örömeire forradalmárokat, királysértőket magyarazzanak ki belőlünk. A hangadó zsidó-ujságok a legnagyobb rőfögéssel uszítják ráuk a királyi ügyészséget nap nap után. Az ügyészség szót fogad és folytatja ellenünk a hajszát irgalom nélkül.

A múlt héten minden meghívás nélkül egy titkos rendőr hat nyomdatanoncunkat vitte ki egyenest a munkából a bíróság elé, még jóformán lélegzésre sem engedvén időt; gépszolgát, gépmestert, házmestert és mindenkit, aki csak körünkbe tartózkodik a legnagyobb makacssággal idéznek és nyaggatnak folyton.

Ujabbán ismét két sajtópört akasztott a kir. ügyész úr nyakunkba.

Az egyiket lapunk 25-ik számában megjelent „mai képünkhöz” című képmagyarázatért. Ugyanis hoztuk

annak a *Knezićs* József ráckevei papnak az arcképét, akit a bíróság hat hónapra ítelt azért, mert Lepsényi mellett a szószekeken tartott beszédet. A képmagyarázatban azt írtuk meg, hogy „a liberálizmus itéletével sújtá a derék papot“; amiért a királyi főügyész a legnagyobb szőrszálhasogatással sem képes minket *izgatással* vádolni, mégis megtette, amiről a következő végzést kaptuk a sajtóügyi vizsgálóbírótól:

„A budapesti kerületi kir. sajtóügyi vizsgálóbírótól. 20239. btó. 1896. szám. Panaszbejelentése a budapesti kir. főügyészségnek a „Magyar Néplap“ ellen. *Végzés.* A budapesti kir. főügyészség által beadott ezen feljelentés folytán, melyben panaszt emel a „Magyar Néplap“ című hírlapnak 1896. február 28-án kiadott 25-ik számában „*mai képünk*“ felirással és aláírás nélkül megjelent hírlapi közlemény miatt, mivel abban a Btk. 174. §-ába ütköző — *izgatás* — vétségét látja fennforogni és annak megtorlását szorgalmazza, ezen bevádolt hírlapi közleményre nézve a sajtóügyi vizsgálatot *elrendelem.*”

Ennek következtében felhivom Lepsényi Miklós urat, mint a „Magyar Néplap“ című hírlap felelős szerkesztőjét, hogy a bevádolt és fent részletesen körülírt közlemény szerzőjének, ha pedig ezt nem tudná, a beküldőjének nevét és lakását hivatalomban (Budapesten, törvénykezési épület III. emelet 42. ajtó) 8 nap alatt írásban bejelentse és ezzel egyidejűleg ezen bevádolt közlemény eredeti kéziratát is ide megküldje, mert ennek elmulasztása esetén az 1848. évi XVIII. t.-c. 13. és 33. §-a alapján a sajtóügyi vizsgálat a másodsorban felelős személy ellen fog irányíthatni.

Erről a kir. főügyészséget, mint sajtóügyi közvádlót pedig felterjesztés útján értesitem.

Budapesten, 1896. évi március hó 23-án. (P. H.) Balonyi, budapesti kerületi kir. sajtóügyi vizsgálóbíró.”

A végzésnek eleget téve *Gelsei Biró Zoltán* hírlapíró, lapunk belmunkatársa, mint a cikk szerzője mult szerdán reggel nyolc órakor megjelent a vizsgálóbíró előtt s várt délután két óráig, amikor a vizsgálóbíró azzal bocsájtotta el, hogy nem ér rá, hanem jelenjék meg más napon.

Ugyanezt tette vele karácsonykor Sárkány vizsgálóbíró, aki karácsony előtti és utáni napra idézte, ép azért, mert munkatársunk kérte, hogy idézze újév utánra, minthogy a karácsonyi szünet alatt beteg édesanyját akarja meglátogatni. Így aztán kénytelen volt a karácsonyi ünnep utáni napon megjelenni a vizsgálóbíró előtt, aki megváratta reggel 8 órától délután 2-ig s azután azzal bocsájtotta el:

— Nem volt időm! Jöjjön újév utáni napon.

A másik sajtópört pedig *Székely Lajos* lajosmizsei liberális nótárius indította ellenünk, amiért karácsonyi számunkban megírtuk azt a téglá történetét, amiért a lajosmizseiek följelentették Székelyt, hogy a templom fölépítésére szánt téglákból 1000 darabot elvitetett s istállót építtetett belőle. A pört Dr. *Bakonyi Elek* ügyvéd vitte. Székelyt azonban a törvényszék fölmentette. Az ítélet ezidő szerint fellebbezés alatt áll. Székely most rágalmazás és becsületsértés címén indított pört ellenünk.

A cikk beküldője a tárgyaláson a bizonyítás megengedését fogja kérni, mert a beküldő szerint Székely Lajos nem az illetékes egyház tanács beleegyezésével vitte el az 1000 drb téglát, hanem azok megkérdezése nélkül.

Nyugodtan nézünk a sajtópörök elébe. A meghamisítatlan közvélemény és az igazság szelleme min-

denkor tudja, hogy az üldözöttek és az üldözők közül melyiknek van igaza.

Arról az utról, a melyen haladunk, letérni se jobbra se balra nem fogunk, mert az az ut bennünket dalra vezet.

A harmadik sajtópörünk a szászvári segédjegyző pörével lapunk egy más helyén foglalkozunk, mire ezúton is fölhevítjük az olvasó közönségfigyelmét.

Negyedik sajtópörünket Szt. István naptárunkban megjelent „Anyakönyvi hivatalban“ című vigjáték ellen ügyészileg emelt panasz képezi, melyre nézve Biró, a szerző ezideig kihallgatva nem lett, de attól különben is igen nyugodtannak érezzük magunkat.

Az ötödik sajtópört Biró ellen Pichler Győző az „Egyetértés“ zsidó-liberális ujság héber munkatársa és Kossuth Ferenc titkárja indította, amiért egy éjjeli botrányát erős hangon elítéltük. A liberális úr derekasan berugva éjjel két hölgyet megtámadott, verekedett, a rendőrség megbüntette s most még ő pöröl.

TÁRCA

Ezredéves ünnep.

Küszöbön e honnak büszke, nagy ünnepe;

Egy-két pillanat még s ezt kiáltjuk el:

Jöjjön a világ most hódolva tanunknak!

Ezredévet itt a magyar ünnepel!

Küszöbön hazámnak büszke, nagy ünnepe

S öngyalázotodra, lantom, veszteg állsz?!

Nem találsz-e csak szót erre az örömré,

Vagy közönyööl éri a gyaláztatás?!

Óh! hogy ilyenre is meg kell még felelned,

Óh! hogy oly nehezen kél most is szavad!

Ezredéves éltünk némaságra késztet,

Mint kinek a sírnál szíve megszakad!...

Ki ne kiáltson most boszuért az égre:

Itt az idő — s hazám! nem lesz ünneped!...

A mi ottan készül, nyomorult öröm lesz,

Júdás vigyorgása önmagunk felett!...

Odahordják kincsünk' verejtékeinket!

De kifosztva népünk otthon gyászban ül...

A kik ott nevetnek, dicsőségről szólnak,

Káromkodnak ott mind istentelenül!

Magyar dicsőségről hazudoznak gyáván

S óh! ne legyen bár nép, ki észreveszi,

Hogy az egész, mit lát: nyomorult zsidóvársár,

Hol szégyenpadunkat kacaghatja ki!

Óh! bár eltakarná az a sok sötét fal
Világ szeme előtt annyi szégyenünk!
Óh! ha lenne ott csak egy olyan erős vár,
Hol becsületünkkel menekülhetünk!
Ha a hamis fényre majd az est reálép,
És szabad utjára megy a gondolat:
Óh! ha akkor rájön, hogy a mit lát, csak rém,
A mely kincscsel együtt lelket fosztogat! . . .

Óh! csak meg ne lássák, a becstelen érdek
Hogy kijátszott téged éppen most hazám!
Hogy a hol legjobban vártad üdvösséged'
A szégyentől még csak ott pirulhatál!
Mikor büszkeséged' gyáván odaadták
S meztelenséged' szégyenpírban ég:
Most jön a világ majd megismerni téged,
Kinek büszkeségét annyit hirdetétek!

S a ki ezer évig harcát föl nem adta,
Ki ezer veszélylyel hősen szembeszállt:
Mostan utoljára mint a csinyített gyermek
Szégyenkedve elbúj — szégyenli magát!
Sujtott volna villám Isten haragjából,
Ömlött volna véred iszonyú csatán,
Mielőtt megérted, hazám, ezt a szégyent,
Hogy pirulnod kell a világ kucáján!

Ezer évig tartott fenn a „tisza erkölcs“,
Ezer éves harcod ünnepet kívánt!
S az utolsó percben martalóckezeknek
Gyáva prédája lész, te, szegény hazánk!
S gaz képmutatással a világot hívják,
Ezer éves multtal dicsekednek el! . . .
Feleljen meg nekik a haragos Isten
És igazságával majd meg is felel!

Ezer év után sem lehet más jutalmunk,
Csak tisztaságával egy fehér galamb . . .
A képmutatókon ez fog átrepülni
S szelid szárnya kínunk' csillapítja majd . . .
Át fog ott repülni, tiszta reménységünk
Békítő galambja bizva átrepül
S megsíratott békénk ágát visszahozza:
S a mi dicsőségünk napja is derül! . . .

Nép barátja.

A földgolyóbis figurái.

IV.

A szélhámósok.

— Amerikai történet —

Írta: Gelsei Biró Zoltán.

New-Yorkban, a Battery-tér egyik háromemeletes házában játszódtott le az egész história. Mr. Hoboken-t, a háztulajdonost kereste föl első emeleti lakosztályában egy ismeretlen külsejű uri ember, aki Brooklynnak nevezte magát és olyan orrhangon beszélt, akár egy milliomos angol lord. Azért volt oly különös ez a látogatás, mert Hoboken urat igen kevés férfi, hanem annál több hölgy szokta látogatni. Nem volt New-Yorkban még egy oly gavallér, aki olyan előszeretettel kötötte volna reggeltől estig a hölgyismeretségeket mint Hoboken úr. Mindenkinek van valami életeólja. Hoboken úr ezt választotta. Többszörös milliomosa, kigenkellemespasszió, habár néha veszélyes is, amint látni fogjuk.

Az elegáns külsejű ur benyitott Hoboken ur szobájába, aki épp illatos levélirással volt elfoglalva.

— Jó reggelt kedves Hoboken ur, — így szólt Brooklyn, helyet foglalva az íróasztallal szemben; — soha se zavartassa magát, én Brooklyn vagyok, a City-Hall-ból jövök, s Broodway uton lakom; nem alkalmatlankodom soká, csak eljöttem egész bizalmasan megsgünni önnek, ne adja tovább, — hogy ön egy akasztófárávaló gazember.

Hoboken ur erre a csattanós végszóra haragosan pattant föl.

— Honnan ismer ön engem?

A következő pillanatban pedig heveskedve nyult kockás kabátja zsebébe. Brooklyn flegmával folytatta:

— Ne heveskedjék Mr. Hoboken, az ártani fog az ön becses egészségének és ne keresgesse kabátja zsebében a vasboxerját, mert nézze ezt a hatlövetű forgót, szörnyű bolondos jószág, kitünően visz, vont esőve van, kilenc miliméteres, ólomgolyókkal van ellátva, szívesen szának önnek is egyet belőle, ha kényszerít rá. — Így szólt kacagva az udvarias látogató s csakugyan részegzett egy hatalmas pisztolyt a háziurra, aki menten visszahanyatlott székére és sápadtan kérdezte vendégét:

— Mit akar ön?

— Hogy én mit akarok? Csekélység az egész. Mindössze tizezer dollárt akarok. Nevetséges csekélység. Hahaha!

— Kitől akarja?

— Öntől Hoboken ur!

— Jó adok! szólt nyugalommal a háziur s mintha pénzért nyulnalenyult a legalsó fiókba. Brooklyn kacagott.

— Hiába nyul Hoboken ur oda. Ön a rejtett vilányos esengő gombját keresi ugye? nagyon derék! Tudom, hogy ott van a fiók sarkában. Ha azt megnyomja, meghallja a portás, a rendőrség és három szolgálja egyszerre. Csupán azért készíttette ön, mert a milliomosok számitanak ilyen magamforma ember látogatására. Lássa én gavallér ember vagyok. Nem haragszom, ha megnyomja ön azt a csontgombot. De lássa hiába nyomogatja. Mert nézze ezzel a csiptető ollóval, mikor keresztül haladtam az előszobán, véletlenül eltaláltam vágni a telefon huzalt s most előbb meg kellene azt csinálni, hogy a vészjelt leadhassa.

— Rabló . . . ! hörögte tompán Hoboken.

— Nagyon téved uram. Én nem vagyok rabló. Én csak egy megcsalatott férj vagyok. Hanem hogy ön gazember, az bizonyos. Engedje meg hogy bizonyítsam,

— fecsegte szaporán Brooklyn, miközben balkezét arra használta föl, hogy egy szivarra gyújtott, jobbkezében pisztolyát Hoboken homlokának tartva. Igen, ön gazember. Én pedig egy megcsalott férj vagyok, akinek a válópörére tizezer dollár kell. Hisz említettem is talán, hogy a City-Hallból jövök egyenest a polgármestertől, akinél a válópöröm ügyében voltam. Válni fogok a feleségemtől. Pedig olyan gyönyörű, mint az angyal. A haja olyan szép szőke, mint a világos dohány, olyan dus, mint az enyém és olyan hullámos, mint a Hudson folyó. A fogai igaz gyöngyök, a termete mint a nád. Ajkai cseresnyék, szemei hasonlóak a kék éghez, arca hamvas, rózsapír borítja, beszéde csengő, suttogó, andalító, beszél hat nyelvet, a kacagása észbontó, a könnyei szívet hasítók. De mit is beszélek? hisz ön jobban ismeri, mint én . . .

— Én?

— Igen ön! Kissé selypít. De az nagyon jól áll neki. És ön azért a selypítő szóért rohant nap-nap után a Castle Garden fái között a hüvös sétányon, hogy önnek suttogjon szerelmet.

Hoboken elkezdett gondolkozni. Melyik hát az? Ah! A világos szőke. Eszébe jutott. Önkéntelenül kiáltott föl:

— Amália!

— Igen, igen. Amália. Ő az. A szép Amália. A Broadway-uton lakik, ott ahol én, velem egy lakásban. A saját feleségem. Csakhogy én Jersey-Cityben vagyok elfoglalva egész nyáron át. Azalatt, míg én feleségem számára kerestem a kenyeret, ő szépen találkákat adott önnek. Nos tehát ha jószívű ember ön, beláthatja, hogy ön gazember. Hahaha!

— Mit kíván?

— Tizezer dollárt! Vagy pörölök. Bepörölöm önt házasságtörésért, börtönbe záratom, lepuffantom mint a nyulat, ha akarom. Nos? Nem volna kedve a villanyos esengőhöz nyulni? Hogy felrohanjon a portás, a szolgák, a rendőrség, engem elfogjanak, kiszűjjen önre minden, becsukják, engem üdvözöljenek, mint a becsületét helyreállítani igyekvő megcsalottat, önt pedig valamennyi napilap lehordja, pelengérré állítsa és lehetetlenné tegye? Nos? Ugyebár nem jó a heveség? Ugy-e jól tettem, hogy átcsiptem a telephon huzalt, mi?

Ne folytassa . . .

— Oh világért sem. Néma leszek mint a sir. Csak nyissa ön ki azt a harmadik fiókot. Abban van huszezer dollár. Legalább okult és jövőre nem fog oly bizalmas lenni Amáliához. Odaadhatja ön az egészet. Tizezer dollárt perköltségre a többit fájdalomdíjúl. Mert nagy és mély az én szívem fájdalma. Ha megennyhül, vissza adom a tizezret. Itt a kötelezvény, — azzal átnyújtott egy kötelezvényt s még magasabbra emelte a pisztolyt. A töltéslyukakból félelmesen tátongott ki a sötét ólomgolyó.

Mr. Hoboken megvallotta magában, hogy életében először rosszul érzi magát. Bántotta az a szemtelenül gunyos udvariasság, amivel Mr. Brooklyn traktálja.

Kivette a dolláros zacskót s átnyújtotta Brooklynak:

— Itt van!

— Ne számoljam meg?

— Mind meg van!

— Köszönöm kedves Hoboken ur. Milyen nehéz zacskó. Azért elbirom. Igen örvendtem a szerencsének. Magamat ajánlom.

Brooklyn ur udvariassan meghajtotta magát, zsebre vágta a pisztolyt s kifordult az ajtón. A következő pil-

lanatban az ajtó mögött három ember keze ragadta torkon. Meg volt lepve.

— Mit akartok?

— Jöjjön csak vissza tisztelt uram!

Hoboken ur kiegyenesedve ült az íróasztalánál. Jókedvűen mosolygott.

— Állítsátok csak ide az ipszét.

Brooklyn ur kezdte magát rosszul érezni. A három detektív vasmarokkal fogta s vitte Hoboken elé.

— Mr. Brooklin! n egy veszedelmes szélhámos. Ön Londonban lord Mackulay, Párisban Rickhard marquis, Berlinben lovag Van der Hübner alnevek alatt szédeltget hasonló módon azzal a fiatal gonosztevő nővel, ki majd szőke, majd vörös, majd barna hajjal kerítette hálójába a leggazdagabb embereket. Önöket Európa szerte körözik, önökre semmit bizonyítani nem tudtak. Azt a hölgyet már letartóztatták s most jó helyen van. Rajtacsíptük önt is. Én nem vagyok Hoboken, ez a ház nem az enyém, nem vagyok milliomos, abban a zacskóban nem dollárok, hanem róztallérok vannak, én pedig nem vagyok magánember, hanem a new-yorki rendőrfőnök. Bocssássa meg kedves Brooklyn, de ki kell mondanom, hogy ön akasztófárávaló gazember. Azért engedje meg, hogy letartóztathassam. Igen örvendek a szerencsének.

Az elegáns szélhámos elvesztette minden rugonyságát és tehetetlenül rokkant össze. Követte a detektívet és szidta azt az Amáliát, aki elég ügyetlen volt felülni a ravasz new-yorki rendőrfőnöknek.

HIREK

T. Olvasóinkhoz. Isten segítségével az első évfolyamot befejeztük. Legyen szabad ez alkalommal kérnünk mindazon előfizetőinket, kik csak egy negyedévre fizettek, kiknek előfizetése tehát lejárt, legyenek szivesek az előfizetés megújítása iránt mielőbb intézkedni, mert aki nem fizet, annak lapot nem küldhetünk.

Sokan vannak megrendelőink között olyanak is, kik még egy krajcárt se fizettek, a lapot azonban kapják és elfogadják.

Tisztelettel kerjük ezen olvasóinkat: gondolják meg, hogy nekünk mindent azonnal kell fizetnünk, tehát szükségünk van a pénzre. S ha ezt meggondolják, bizonyára iparkodni fognak nemcsak a multa nézve tenni eleget, hanem legalább egy negyed évi illetéket a jövő időszakra is beküldenek.

Együttal új előfizetők szerzésére is bátorodunk kérni lapunk t. barátait.

A „Magyar Néplap“ háromszor.

Vasárnapi 41. szám. Vezércikk: A vármegyék. (Irta dr. Kontúr Béla.) — Politikai hírek: Elvtársaink figyelmébe. A delegációk összehívása. A kiegyezési tárgyalások. A szájkosár. — Néppárt a mi reményünk

csillaga. — Zichy Jenő gróf az őshazáról. — Tárcza : Verses krónika. Salamonék esete. (Kóser történet.) — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Hitélet. (Társulati naptárral.) — Könyvespolc. — Színház és művészet. — Közgazdaság.

Szerdai 42. sz. Vezércikk: A polgári házasságról szóló törvény és gyakorlat. (Irta dr. Kontúr Béla.) — Politikai hírek: Elvtársaink figyelmébe. Osztrák és közös miniszterek Budapesten. Babó lemondott. Kiskoruak polgári házasságkötése. — Kossuth Lajos és az egyházpolitikai törvények. — Megsértett istentisztelet. — Megkárosodtunk. — A zsidó vérgyilkosságokhoz. — A gazda-hitel. — Elmélkedés az első bűnről. — Tárcza: Fohász (vers). Utazás a föld körül. — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Könyvespolc. — Humor. — Budapesti piac.

Szentlélek kegyelme. A csökölyi r. kath. templomban a minap részesített ft. Ujlaky József plébános egy 18 éves izraelita hajadont a keresztség szentségében és ugyanakkor egy ev. ref. vallású férfit, letéve az apostoli hitvallást, visszatért az egyedül üdvözítő egyház kebelébe. Ujlaky plébános valóságos apostoli működést visz végbe Csököly vidékén, mert 10 évi ott léte alatt évről-évre szaporodnak a visszatérések, sőt az izraeliták közül is sokan megtérnek.

A román király és József főherceg. Károly román király, a ki ez idő szerint Abbaziában tartózkodik, vasárnap délután átrándult nejével Fiuméba s meglátogatta József főherceget. A királyi pár csaknem egy óra hosszat időzött a főhercegéknél. Különösen a délszaki kertben időztek szívesen a vendégek s elragadtatással nyilatkoztak annak szépségeiről. Bucsuzáskor megegyeztek, hogy ismételten meg fogják látogatni egymást a főhercegi családdal.

Uj címzetes püspök. Mint egy fővárosi lap jelenti, a hivatalos lap legközelebbi száma közölni fogja Bogisich Mihálynak, a budavári prépost-plébánosnak címzetes püspökké való kinevezését. Bogisich már 1868. óta működik, mint lelkész a fővárosban s nemrég ünnepelte lelképásztorkodásának huszonötödik évfordulóját. A híveitől tisztelt és szeretett lelkész különösen a magyar egyházi zene fejlesztése terén szerzett magának elévülhetlen érdemeket. A tudományos akadémia ezért levelező tagjává választotta.

Szabadkőművesek gyűlése. A budapesti szabadkőművesek nagy gyűlést tartottak a múlt hét elején. Lefolyását titok fedi. Annyi bizonyos, hogy örömmittas mámorban üdvözölték a következő ezredévet: hiszen az ő hétágu csillaguk uralkodik Magyarország egén és szórja vakító fényét a vallás mezejére, a felekezetenküliségben, a társadalomra a mindig tágabban gyűrűző romlottság változatos alakjában! A közönségnek csak azt hirdették ki, hogy Ivánka Imre lett ismét a nagymester és hogy a három csillagos „testvérek“ a jótékonyág terén örömdetes eredménnyel működtek; sikerült ugyanis először bolonddá nyilvánítani Pulszky Károlyt; majd a fogházba került 40 ezer forintnyi adóssággal vigasztalták meg; Papp Géza a papság erkölcsi javítását vette szívére, nyelvét öltögetvén a coelibatusra, (papi nőtlenség); ugyancsak ő hirdette ki a szabadkőműves morál alapeszméjét: ha rajta fognak a turpisságon, lödd magad föbe stb. Itt az ideje, hogy aki tart még valamit hitére és közönyével nem akarja a sátán országának terjedését előmozdítani, sorakozzék sz. Mihály és az orleansi Szűz zászlója alá a szabadkőművesség elleni harcra, amint azt Franciország hithű katolikusai teszik. Így ír a „V. K.“ és bizony meg-

szivlehetjük az olvasottakat és követhetnők a francia katolikusok példáját.

Hamis kártyás képviselő. Még mindig nagy az érdeklődés dr. Babó Emil szegedi képviselő ügye iránt, kit köztudomás szerint hamis kártyázáson csíptek az országos kaszinóban. Most Bécsben tartózkodik, honnan mandátumáról való lemondását küldte meg a képviselőház elnökének. Képviselői mandátumáról történt lemondását egyidejűleg tudatta a szegedi függetlenségi párt elnökével is. Ebben a levélben azt írja, hogy a vádakkal szemben teljesen igazolva fogja magát s erre nézve az eljárást meg is indította. De sürgönyözött hét-főn délután Koszó István ügyvédtársának is és sürgönyében közli, hogy ügye elintézésével Justh Gyula orsz. képviselőt bizta meg. A szegedi függetlenségi párt számos tagja sürgönyileg kérte fel Babót, hogy mandátumáról ne mondjon le, s ha már megtette volna, lemondását vonja vissza. E felkérésnek Babó, hír szerint, eleget is tett s lemondását sürgönyileg visszavonta. Szegedi értesítés szerint Babó Emil nincs olyan rossz anyagi viszonyok között, mint a hogy azt feltűntették. Az ő öröklött birtokrésze 75 ezer forintot ér s arra semmi teher sines betáblázva.

Lovaglás a lépcsőkön. Nagy-Kikindán ritka lovaglás történt a napokban. Az ott állomásozó huszárezred több tisztje társalgás közben azt állította, hogy bajos, szinte lehetetlenség katonalóval emeletes magas lépcsőre feljutni és onnan visszajutni. Radulovits kapitány fogadást ajánlott s aztán vállalkozott a nehéz feladatra. Nagy közönség jelenlétében és bámulására fellovagolt a nagy-kikindai kaszinó első emeleti termeibe és a lépcsőkön vissza. A virtus nagy feltűnést keltett.

Ó-kori evangélium. Palesztinában az evangéliumoknak ósrégi szövegtörödékeit találták meg. A becses lelet egy hatodik, vagy hetedik századbeli kézirat, melyet egy nyomorult faluban őriztek, Caesarea mellett. A tudósok azt hiszik, hogy a híres N-kódex törödékeiről van szó, melyből hat lap a Vatikánban van, négy a British Muzeumban, kettő Bécsben és harminchárom Pathmosz szigeten, a többi részét pedig elveszettek hitték. Az orosz kormány a most napfényre került törödéket 25.000 frankért vette meg.

A világ legnagyobb embere jelenleg Bécsben tartózkodik. Louis Wilkinsnek hívják és St. Paulban, Minnesota államban született. Magassága 2 méter és 45 cm., de még csak 21 éves, van tehát kilátás, hogy még nőni fog. Wilkins ur nem kenyérkeresetből óriás, hanem egy valóságos nagy ur, aki kedvtelésből utazza be Európát és nem pénzért mutogatja magát.

Egy grófné tűzhalála. Bécsben Alberti de Poja Rozália grófnő szombaton este borzasztó módon mult ki. A szomszédoknak feltűnt, hogy a grófné szobájából nagy villágosság áradt ki. Bementek hozzá s rémülten látták, hogy az egész szoba lángokban áll. A grófné oly égési sebeket szenvedett, hogy belehalt. A grófné néhai Scala Ferdinánd kapitánynak volt a lánya s Budapesten született 1820-ban; 1843-ben nőül ment Alberti de Poja grófhoz, ki 1850-ban halt meg. Ezóta teljesen visszavonult életet élt és csak egy takarítónő járt hozzá.

Bűnös üzemek a rendőrségnél. A budapesti rendőrségnél ezelőtt két hónappal 300 frtnak az eltűnése okozott nyugtalanságot. Akkoriban Chudy Hugó rendőrtanácsost vádolták emiatt hanyagsággal; az idők folyamán azonban kisült, hogy a dicső tanácsos urat nem a hanyagság, hanem a sikkasztás vádjá illeti. Rudnay főkapitány erélyes vizsgálatot indított ez ügyben Chudy ellen s ez a vizsgálat Chudy több bűnös üzemeit is napfényre hozta. Chudy Hugó *leszonót* esetben élt

vissza hatalmával, közokirat-hamisítást és hivatali sikasztást követvén el: 12.000 és néhány száz forint erejéig. Ugy sikasztott, hogy részint egyesektől az államrendőrségi pénztár számára pénzt vett föl s a pénzt elsikkasztotta, másrészt a pénztárból hamis nyugták alapján meghalt, vagy börtönbe zárt emberek letébe helyezett pénzét vette föl és olyan emberekét, a kik nem is tudták, hogy a rendőrségi letétpénztárban pénzük van. Ezen kívül a vizsgálat során kiderült az is, hogy Chudy több esetben sikasztott, de mielőtt a sikasztáson rajta kapták volna, az elsikkasztott pénzt pótolta, oly módon, hogy újból sikasztott. A Chudy bűnyege kapcsán Egyed István rendőrkapitány is vád alá került. Az ellene emelt vádak a vizsgálat fogja kideríteni.

Egy harmadik esetben szintén egy kapitány van érdekelve, a kit a városligeti mutatványos bódék engedélyezése dolgában vádol a vizsgálat visszaéléssel. Állítólag itt is nagy megvesztegetések és visszaélések történtek. Szóval romlottság mutatkozik mindenütt, fenn, lenn, kicsinyeknél és nagyoknál egyaránt. Magyarok! ez is a milléniumi ünnepek sorába tartozik.

Az első mozdonyvezető halála. Angolországban a minap meghalt egy Belle József nevű 83 éves ember, aki azzal dicsekedhetett, hogy ő volt a világ első mozdonyvezetője. Ő vezette ugyanis Stephensonnak híres „The Rocket” nevű mozdonyát, mely első mozdonya volt a világnak.

Álarcos gonosztevők. Szegeden történt, hogy Buza István vagyonos hízalót városszéli házában a napokban éjjel öt álarcos rabló megtámadta, tőle és nejétől 670 forint pénzt verések és fenyegetések mellett elszedtek, de az előadott ékszereket otthagyták, azt mondván, hogy azokról rájuk ismernének; Buzának azt is mondták még a rablók, hogy már együtt is mulattak, de nem ösmer rájuk. Az eltűnt rablók után a rendőrség és a csendőrség, valamint a törvényszék megindította a nyomozást. Ugyane környéken ezetött nyole évvel hasonló eset történt.

Hegyről lezuhant mozdony. Ritka szerencsétlenség híret jelentik Londonból. A Snowddn-hegyi vasut megnyitásánál a visszautazás alkalmával a gőzmozdony kikapcsolódott és a hegyoldalra lezuhant. A gőzmozdony darabokra tört. A mozdonyvezető és fűtő a mozdonyról leugrottak és megmenekültek. A kocsikat gyors fékezéssel megállították. Csak egy utas halt meg, a ki a vonatról leugrott, azonkívül néhányan könnyen megsebesültek.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **GAVORA JÓZSEF** egyházi szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN

Ausztria. Fribeisz bécsi kerületi kapitány bizonytalan időre elhalasztotta a községtanács egybehívását, a melynek első sorban az új polgármestert kellene megválasztani. Bécsi értesítés szerint már ki tüzték az új határnapot s így Bécs polgármesterét április 15-én választja meg a községtanács.

Olaszország. Az olaszok újabb ötközetre készülnek Afrikában a soaikkal. Menelik visszavonulóban van s

lenn táboroz mélyen Makallenál, de hátrahagyott egy soai hadtestet, mely az abesziniái határon farkasszem néz az olaszokkal. Fölöttébb érdekesekek most az angol és olasz hadmozdulatok Afrikában, melyek közt a tervszerűséget és belső összefüggést lehet föl ösmerni.

Görögország. A görög nemzeti ünnep (olimpiai versenyek) husvét vasárnapján kezdődött meg. A nép örömmámorban uszik s fellobogózta a házakat. A székes-egyházban ünnepélyes isteni tisztelet volt, melyen jelen voltak: a királyi család és György Mihajlovits orosz nagy herceg, kiket a lakosság lelkesülten üdvözölt. A versenyeken több magyar tornakedvelő ifju vesz részt.

Angolország. Az angolok hadteste már megkezdte támadását a dongolai drevisek ellen. Nagyobb dervisesapatok veszélyeztetik Muradot és a Vöröstenger mellett fekvő Helaib erősséget; a dervisek egy másik hadosztálya Kockrebbe érkezett. Ugy látszik, hogy a dervisek az elsáncolt egyiptomi hadállásokat akarják megtámadni. Ariab mellett, Luckin közelében az Egyiptomhoz hű arabok és a dervisek előőrsei között csetepaté volt. A derviseket, a kik több embert vesztettek, szétszorták. A dongolai hadjárat eszméjét nem Anglia, nem is Németország penditette meg; Umberto király maga fordult egyszerre Angliához és Németországhoz azzal a kéréssel, hogy ilyenképpen közbenjárjanak Olaszország érdekében. Két-három nappal ezután a párisi angol nagykövet arról értesítette Berthelot volt francia belügyminisztert, hogy Anglia elhatározta a háborút.

Törökország. Az arnaütkői görög templomban nagypénteken nagy rémület támadt. Mennydörgött odakünn és néhány asszony azt hívén, hogy földrengés van, jajveszékelve kifelé rohant. A félelem csakhamar átragadt az egész közönségre, mindenki az ajtóhoz sietett, sok asszony földre bukott, kiknek testén át a legtöbben a szabadba igyekeztek. Csak nagy nehezen lehetett a tömeget csillapítani. Egy asszony ijedtében szörnyet halt; 14 éves és egy 6 éves lányt a szó szoros értelmében agyontapostak, számosakat súlyosan megsebesült állapotban a közeli gyógyszertárba és kórházba vittek, többen közülök étetveszélyesen megsebesültek. Ugyan az időben hasonló alkalomból az ortokői templomban is hasonló dolog történt, de nem ilyen végzetesen.

HITBUZGALMI ROVAT.

Sz. Jusztin vértanu.

Április 13.

A második században élt. Palesztinában, Szamaria tartomány, Sicheim városában született.

E város nevét Vespasián császár Flavia Neapolisra változtatta. Mai neve pedig Rapsula.

Jusztin eredetere nézve görög. Atyja Priszkus pogány. Jusztin is felnött koráig pogány volt.

Jusztin az ő megtérését egyik iratában, a Trifon zsidóval tartott párbeszédében leírta. Ebben elmondja, hogy ő kora ifjúságától fogva erős ösztönzést érzett magában az igazság keresésére. Azért a bölcsélet tanulmányozásának adta magát. A különféle bölcselőkhez fordult. Az Istenségről és az érzékfölötti dolgokról óhajtott valami bizonyosat tudni. De hiába. A bölcselők oktatásai őt ki nem elégítették. Azok csak sejtettek valamit, de arról egyszersmind kétkedtek is, bizonyosat azonban nem tudtak. Csak mintegy sötétben tapogatóztak.

Sokat tanult, sokat gondolkozott. Amint egyszer gondolataiba merülve, a tenger partján járt kelt: egy ősz embert vett észre, amint őt követte. Az ősz ember komoly, de egyszersmind nyájas arccal közeledett feléje. Bevárta őt és szóba ereszkedett vele. Elmondta neki tépelődését, hogy az igazságot keresi, de igazság helyett mindenütt, a hova csak fordult a leghiresebb, a legtudósabb bölcselők is csupán bizonytalanságot, sejtelmet, kétkedést nyujtanak neki. Pedig ő úgy érzi, hogy az igazságot is, a maga bizonyosságában is meg kell ismernie az embernek. Az nem lehet, hogy az ember a legfőbb kérdésekre nézve bizonytalanságban maradjon.

A tisztos ősz erre azt felelte, hogy Istent, az ember rendeltetését, a jövő életet, mi sors vár az emberre halála után, mindezt a pogány bölcselőktől, azok irataiból a maga valóságában soha sem fogja megismerni. Ha erre nézve bizonyosságot kíván: akkor a próféták és az apostolok iratait kell olvasnia és tanulmányoznia. Ez iratokat ugyanis az illető írók a Szentlélek Isten sugallatából és annak örködése mellett írták, azokban tehát magát az isteni tanítást, az isteni kinyilatkoztatást fogja megtalálni.

E szavak világosságot gyújtottak Jusztin elméjében. Igazságra vágyó lelke nem nyugodott, amíg ez iratokat is meg nem szerezte és nem tanulmányozta. Valóban éles elméjével csakhamar belátta, hogy az igazságot a maga teljességében csak ez iratokból fogja megismerhetni, mert csak azokban található fel az igazi bölcsesség.

A keresztények tiszta, szeplőtelen életét a vértanuk állhatatosságát, béketűrését, bátorságát is megfigyelte. Az is meghatotta. Az isteni kegyelem segítségével utóbb a keresztény vallásra tért át és buzgó híve s hatalmas védője lett a keresztény igazságoknak.

Jusztin azt a tisztos öreget, a ki őt az igaz-

ság útjára vezette, nem nevezi meg; ki volt nem tudja, de többé őt nem látta.

Jusztin a keresztséget felvéve, nem elégedett meg azzal, hogy csak névleg legyen keresztény és az anyaszentegyház testéhez tartozzék, hanem azon volt, hogy valóban keresztény legyen az élete is. Az igazságot kereste mint pogány bölcselő, az igazságra nem csak az elméletben, elméjével, hanem az életben, tökéletes életével is.

Nem elégedett meg azzal sem, hogy az igazságot ő feltalálta, hanem azon volt, hogy e nagy szerencsében mások is részesüljenek, az igazságot mások is megismerjék, mások is kövessék.

Hirdette a keresztény igazságot. Szólt a pogányokkal, szólt a zsidókkal.

Fejtegette, magyarázta nekik a keresztény tanítást. Ellenvetéseiket cáfolgatta, kétkedéseiket eloszlatta.

Emiatt ugyan többen gunyolták, megvetették, a makacsok haragudtak rá, de ő mindazzal nem törődött, még a halállal való fenyegetéstől se riadt vissza.

Mint bölcselő, az akkori szokás szerint a bölcselők köpönyegét is viselte, hogy így a pogányokhoz annál könnyebben hozzáférhessen és így őket a vele való vitatkozásra rábirhassa.

Sokat utazott Ázsiában, Görögországban, Olaszországban; Rómában a legtöbbet tartózkodott és ott a keresztény tanítást nyiltan is hirdette.

Nem csak szóval és szent életével tanított, hanem irataival is. Iratai:

A keresztények első védelme.

A keresztények második védelme.

Párbeszéd Trifon zsidóval.

Levél Diognetushoz.

Írt több más művet is, de azok reánk nézve elvesztek.

Védő iratai közül az egyiket Antonimus Pius — a másikat Márk Aurél római császárhoz és a szenatushoz nyujtotta be.

Második védő iratában kimondja, hogy mást már nem vár bátor felszólalásáért, mint csak a halált.

Előérzete és egyszersmind kívánsága teljesedett is.

Kreszcensz, pogány bölcselő igen haragudott Jusztinra, mivel Jusztin Kreszcenszt többek jelenlétében megcáfolta, még pedig ismételtén és annyira, hogy Jusztinnak többé semmit ellen nem vethetett. Sőt Jusztin a Kreszcensz iskolájából kikerült bölcselőket naplopóknak és népámitóknak is elnevezte.

Ez vérig sértette Kreszcenszt, azért minden áron el akarta őt láb alól tenni,

Másképp nem árthatott neki, mint csak úgy hogy Jusztint Rusztikus helytartó és a pogány bírák előtt, mint keresztényt bevádolta.

A helytartó megidézte Jusztint és Jusztinnak több tanítványait. Majd kedveskedve, hizelkedve, majd meg fenyegetve arra igyekezett őt birni, hogy hitét megtagadja. De hiába. Sem Jusztint, sem tanítványait nem sikerült eltántorítania. Azért végre azt az ítéletet hozta: hogy

„Akik nem áldoznak az isteneknek, nem engedelmeskednek a császárnak, vesszőztessenek meg és bűnhődjenek halállal!”

Jusztin és tanítványai örömmel fogadták az ítéletet. A megvesszőztetést békével tűrték. Istent dicsőítették.

Igy Istent dicsérve lefejeztettek, 167-ben.

Mi az igazság?

Az igazságot kérdezte Jézus Krisztustól Pilátus, de a feleletet be nem várta, hanem azonnal eltávozott. Nem is lelte meg az igazságot. Igazságtalan ítéletet hozott.

Mi az igazság? kérdezte Jusztin, de nem csak szájjal, hanem szívével, akaratával, elméjével. Komolyan kereste az igazságot, meg is lelte.

Az igazságot Jézus hirdette, Isten az igazság, Istenhez törekszünk, amikor igazságra jutni akarunk.

Isten világitó tanítása, a kinyilatkoztatás nélkül igazságra vagy nem jutunk, vagy nagy nehezen, vagy csak a legközönségebbekre, de a legfontosabb, legéletbevágóbb igazságokat, az örök életre vonatkozókat biztosan csak a kinyilatkoztatás segítségével ismerhetjük meg, anélkül csak sejtünk valamit és arról is kételkedünk.

Jusztin az igazságot a szentírásban találta. keressük azt mi is ott. Olvasgassuk a szentírást és hallgassuk meg az azt magyarázó szent beszédeket.

Sz. Jusztin könyörögj érettünk, hogy az igazságra mi is törekedjünk és arra mi is eljussunk.

LEVELEZÉS.

Főtisztelendő szerkesztő úr!

Azok a lelketlen és folytonos üldözések, melyek a katolikus hírlapírókat egyre zaklatják, a legnagyobb megbotrányozást keltik bennünk. Megundorít a szemeink előtt folyó lelketlen hajsza. Mig a zsidó-lapok szidhatnak és ócsárolhatnak bennünket, mig gunytárgyává tehetik Istenünket is, mig gaz lélekkel meglövődözhetik Jézus Krisztus sz. keresztjét is, mig a zsidók nyiltan

izgathatnak arra is, hogy akasszák föl Lepsényi szerkesztő urat, addig a mi iróink, ha csak egy kissé nyomják is meg a tollat, azonnal hajszának vannak kitéve az ügyészség részéről, mely nem nyugszik mindaddig, mig csak börtönbe nem juttatja őket. Ma már a katolikus papok is megismerkednek a börtönrel, hova eddig csak tolvajokat, rablókat, sikkasztókat zártak. Most a börtönök kápolnává lesznek, dicsőség helyévé változnak, mert Krisztus legigazibb szolgálait juttatja oda a gaz liberálistizmus.

Németországban a hetvenes évek üldözései alatt azt nem is tartották becsületes papnak, ki nem szenvedett fogságot, ki nem járta meg a börtönöket, mert abba a gyanuba keveredett, hogy Jézusát elárulta, kötelességét híven nem teljesítette. Így lesz minálunk is. Csak azt fogjuk igazi papnak tartani, ki már börtönt is szenvedett s így méltán tarthat számot az igazak boldogságára, Jézus azon ígérétnél fogva: „Boldogok kik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyeknek országa.”

Hogy az egyházat a liberálistizmus üldözi, azt nem az egyházra nézve tartom szerencsétlenségnek. Hisz az egyházat legyőzni nem lehet. És eddig még mindig az üldözők haraptak a fübe. Józan fejjel nem is lehet gondolni, hogy azok a törpe lelkek tudnának a római császárokon, IV. Henrik német császáron, VIII. Henrik angol királyon, Nagy Napoleonon, Bismarckon és sok más igazán nagy ellenségen túltenni, kik között a fő, tehát a legokosabb ember, — Bánffy Dezső!

Ilyen bolondot csak a liberális atyafiak hihetnek, de eszes ember nem. A történet beigazolta mennyire igaz az a mondás: *oki a pápa husából eszik, az meghal.* Aki az egyházat üldözi, annak csufos vége lesz. Ugy jár mint Jezabel, kinek vérét a kutyák itták föl. Meg vagyok győződve, hogy élnek is már azok a kutyák, kik a liberálisok vérét fölisszák. Ezt a vesztüket érzik már s azért eszi őket a fene annyira. A légy is legszemtelenebb őszel, kimulása előtt. A liberálisokra is itt az ősz. S ezt el nem háríthatják azzal, hogy a papokkal tömik meg a börtönöket. Ezzel csak maguknak ártanak a vakok, nem a papoknak. A papok leülik a büntetést és én tanácslom, hogy üljék is le. Még ha meg lehetne is pénzzel váltani, akkor se váltsák meg. Hadd zárják be őket. A püspökök pedig, ha tehetnék se küldjenek a bezárt papok helyébe senkit, hogy a nép érezze a liberálisok irtóztató üldözését, érezze a paphiány szomorúságát, hadd jöjjön izgalomba, hadd keseredjék el, mert így annál rettenetesebb gyűlölet fogja szívét eltölteni az istentelen liberálistizmus és annak csatlósai iránt.

S ez lesz a jó, mert ekkor aztán a liberálisok fellett becsapjuk a kriptaaajtót, **be** úgy, hogy a mostani konclesó husosfazék-pártiak **közül** még hirmondó se jön be többé.

Én arra kérem a papságot: ne féljen a börtöntől. Hagyja magát becsukatni. Ez csak sietteti a mi diadalt!

lunkat. Majd kihozzuk mi őket nagy fényvel, amikor az ő helyüket Bánffy, Percel, Erdélyi, Szalavszky, Sulyovszky, Bartal, Tarnócy és más hasonló madarak foglalják el. Most minket zárnak el, de nincs már messze az idő, amidőn a liberális kolompók kerülnek dutyiba.

Addig csak kitartás.

Szenvedjük az üldözéseket erős lélekkel. A papok börtönzése ellen ne tegyünk semmit. De hírlapíróink érdekében mégis kellene valamit tenni. Mert ők a tulajdonképeni vezérek s ha őket mind lakat alá rakhatná a liberálizmus, úgy igen megnehezítené sikerünket. A trombitást még a katonaságnál se lehet mindenkivel helyettesíteni, noha sokszor még a tábornok helyettesítése se okoz gondot. A hírlapírók a trombitások. Ők fújják fülünkbe naponként az indulót. Ha ők nem mutatnak irányt, ha ők nem mutatnak célt, ha ők nem lelkesítenek bennünket, nem fejthetünk ki erőt. Hírlapíróinkat tehát őriznünk kell, hogy irodalmunkat el ne nyomhassák. S erre nézve kell valamit tenni, valami olyat, hogy Bánffy úr furfangja csütörtököt mondjon...

De bármennyire gondolkodom is, nem kapok egy jó eszmét. Talán a szerkesztőségnek, vagy más valakinek jön egy beváló gondolata. Jó lenne azért, ha minél többen szólának ez ügyhöz.

Szakolca, 1896. április 2-án.

Z. J.)*

*) A német katolikusok kitalálták a módját: miként lehet a küzdő harcosokat a csatatérnek biztosítani, hogy a pártgyűlölet és hatósági üldözés se távolíthassa el őket s az íróktól a tollat egy napra se vehessék el. A hetvenes évek elején Németországban ép oly megbotránkoztató módon dühöngött az üldözés az egyház és igaz gyermekei ellen, mint manap minálunk. Miután a küzdelem irányítói és vezetői ott is a tollforgató emberek, különösen pedig a katolikus újságírók voltak, ezeket hajszolta a hatóság legdühöngőbbben, remélvén, hogy ha a katolikus írókat dutyiba rakhatja, el tudja nyomni a kath. közvéleményt, s a liberálizmus mákvirágja buján tenyészhet. Kegyetlen üldözést támasztott tehát a kath. lapok ellen. Napról-napra perelte őket. Utóbb annyi hírlapíró volt már börtönben, hogy a német katolikusok valóban megrettentek s azt kérdék: mi lesz ebből, ha ez így megy? Itt valahogy segíteni kell. — És segítettek is. Miként? Önföláldozó, lelkes emberek jelentkeztek a kath. lapok szerkesztőségeinél, hogy ha pert kapnak, őket jelentsék a perelt közlemény szerzőitül s ők bármely cikkért mindenkör elvállalják a felelősséget s készek leülni a börtönbe, hogy így a hírlapírók teljesen szabadon és bátran írhasanak s a gonosz üldözés se szakíthassa el őket a laptól. Né-melyik német lapnál 500–600 volt így előjegyezve, kik készek voltak bármely cikk szerzőségét elvállalni és az igazi író helyett börtönbe menni. Így sikerült a katolikus lapok függetlenségét megővni, így sikerült a szájkosár-rendszert kijátszani Németországban. Meg vagyunk győződve, hogy ily lelkes áldozatkész férfiak minálunk ezerszámra; találkoznak hisz mi se vagyunk rosszabb katolikusok a németeknél. Ami a kegyelem koldulását illeti, fölösleges fáradság. Hisz a király meg nem kegyelmez senkinek, kit a miniszter nem ajánl. A miniszterek pedig csak liberális atyafiakat ajánlják kegyelemre, de papot és katolikusot, — soha. Annak csak a szavazatát meg pénzét szeretik, de őt magát gyűlölik. Percel Dezső már kétszer is részesült kegyelemben, pedig éppen a minisztereket kellene szigorúan sújtani, mert ők mint a törvény őrei kétszeresen kötelesek megtartani a törvényt. De hát a bandának minden szabad.

KÖNYVES-POLC.

Eppen most jelent meg: **Zsidó vérgyilkosságok története. Történelmi tanulmány. Irta Freimut Bernardin. Fordította Historikus. Ára 1 frt 50 kr. Kapható a „Magyar Néplap” szerkesztőségében.**

Ez a könyv még szét se küldetett, de a zsidó sajtó kiszaglálta és óriási ordítást vitt véghez. A „Pesti Napló” három oldalon át hánytva reánk lelkének büzös tajtékát, amiért e könyvet magyarul is kiadtuk. Ebből látszik, mennyire fél a zsidóság e könyvtől, mely német eredetiben 50 ezer példányban forog közkezen és eddig már minden európai nyelvre lefordították.

E könyv ama rettenetes váddal foglalkozik, mely az egész világon el van terjedve, hogy t. i. a zsidóság vallásos szertartásai alkalmával keresztény vért is használ s e végből egyes vakbuzgó zsidók gyilkolnak. Foglalkozik e könyv a hasonló természetű perekkel, köztük a nagy port vert tiszacszlári perrel is. Kétségtelenül kimutatja a szerző, még pedig a zsidók vallomásaiból, hogy csakugyan szükségük van keresztény vérré.

A zsidó újságok meg vannak rémulve e könyvtől, ami a legjobb jel a könyv adatainak igazolása mellett. A megrendeléseket azonnal teljesítjük.

MAI KÉPÜNKHÖZ

Egy kedves irgalmas testvér látogatja a gyermekeket, kik örömmel szaladnak elébe, mert szeretetének jeleivel halmozza el őket. Nincs az árváknak nagyobb öröme, mintha az ajtót a kedves testvér nyitja rájuk. Elébe szaladnak, körülvesszik, csókolgatják s az esérébe beszél nekik oly szép bibliai dolgokat, hogy gyönyörűség hallgatni. Semmi sem ecseteli jobban mint ez az árvák örömét a fölött, hogy a kedves testvér, az ő tündéri jó lelkével a gyermekek közt ismét megjelent.

A szerkesztőség üzenete

Sz. F. Platieseo Könyvet kap Hornyánszky Viktor könyvkereskedésében, Budapesten. Permetezőt pedig a földművelési miniszterium szőlőszeti osztályánál kaphat, akár kölcsönben is, ha megvenni nem akarja. — **V. K. Felső Szakony.** Nem olcsóbban, hanem ajándékba adjuk az apostolkodásért. Üdvözet! — **N. J. Makó.** Kívánsága szerint egyszerre fogjuk küldeni az egész művet, ha megjelent. — **M. R. Pozsega.** Nem tudunk róla semmit, hogy megjelent volna. — **L. J. Székesfejervár.** Még most nem tudjuk, de körülbelül tíz füzet lesz s akkor 2 frt 50 krba kerül. Lehet azonban, hogy egygyel több vagy egygyel kevesebb kerül ki. — **M. M. Budapest.** 1867-ben a koronázásakor. — **L. V. Pöstyén**

A könyvet elküldöttük — **N. J. Sajtoskál.** Miután a megrendelések Cobbet munkájára még folyamatban vannak, még nem tudjuk bizonyosan hány megrendelő lesz? pedig ezt tudnunk kell, mert sokat, se keveset nem akarunk nyomtatni. E miatt aztán a 2-ik füzet egy kissé későbbben jelenik — **D. J. Pinkafő.** A Christliches Volksblattra 1700 előfizetőnk van. Nagyon kevés. Csak áldozatokkal tarthatjuk fön. — **T. N. Modor.** Nevezett lap magyar szelleme nézve nem megbízható. — **F. A. Bpest.** Szokásban volt az egyház első századaiban, de soha se a pápák engedelmével. — **Sz. J. Felső-Attrak.** Blazsek működéséről, Zöldfa-utca. — **Hettilap előfizető.** Biztos módot nem tudunk ajánlani — **T. V. Farnad.** forduljon egy jóra való ügyvédhez. — **S. J. Győr.** Jött már. Még majd meghozzuk.

Budapesti piac.

Hüvelyes vetemények és termények.

Bab nagy fehér 8 ft., kis gömbölyű 8-25—8-50 ft., törpe 9 ft., barna 7 ft., tarka 6 forint.
Borsó 8-50—9-50 ft.
Lencse 8—12 ft.
Köles 5-25—5-40 ft.
Mák — —
Kendermag 9 ft. Mind 100 kilóékiat

Vetőmagvak.

Vörös lóhere 26—32 ft.
Lucerna 35—42 ft.
Baltacim 9—9-50 ft.
Bükköny 6—6-50 ft.
Takarmányrépamag. Obendorfi 25 ft., vörös Mamuth 22 ft., olajbogyó-alaku 22 ft., eckendorfi 22 ft. Mind 100 kilónkint.

Baromfi, vad, tojás.

Öreg tyúk páronkint 1-30—1-40 ft.
Csirke „ 1-10—1-20 ft.
Ideai csirke „ 1-10—1-30 ft.
Husos lud „ 3-75—4-50 ft.
Husos kaesa „ 2-75—3-50 ft.
Hizlalt kaesa „ 3—4 ft.
Kappan „ 2-20—2-60 ft.
Pulyka „ 5-50—6-50 ft.

Vad disznó kilogrammonkint 35—40 kr.

Tojás 1440 darabot tartalmazó láda 23-50—28-25 ft.

Zöldségüzlet.

Petrezselem 5—6 ft.
Répa Pozsonyi sárgarépa 2-50—3 ft., budapesti sárgarépa 2-50—3 ft.
Hagyma. Vöröshagyma 2—4 ft., sárga makói hagyma 4—7 ft., foghagyma 15—20 ft.
Burgonya. (Krumpli.) Sárga burgonya 2—2-80 ft., rózsaburgonya 1-80—2 ft., patkóburgonya 2—3 ft. Mind métermázsánkint
Zeller 1—5 ft.
Párhagyma 70 kr.
Céklarépa 60—80 kr.
Fekete retek 80 kr. — 2 ft.
Kalaráb 60—80 kr.
Kelkáposzta 80 kr. — 3 ft.
Fejes káposzta 6—10 ft.
Vöröskáposzta 4—8 ft.
Csiperke gomba (sampignon) 2—3 ft.
Torma 15—20 ft.

Kakukfű 40—60 kr. Mind 100 darabonkint.
Téli spárga 1 kiló 15—20 ft.
Karfiol darabja 20—25 kr.
Kelbimbó 1 csomó 20—30 kr.
Metélő hagyma 15 csomó 10 kr.
Zöld petrezselem 15 csomó 10 kr.
Hajtatott ideai termények: fejes saláta 100 drb. 3 ft., sóska 1 csomó 40 kr. hónapos retek 3 csomó 10 kr. kék kel 1-50—2 ft., spenót 1 kosárral 1—1-50 ft., uborka 1-50—2 ft.

Marhavásár.

Jármos ökör 260—380 ft. páronkint.
Fejős tehén tarka 50—150 ft. bonyhádi tehén 100—210 ft. darabonkint.

Vágómarha. Magyar ökör 22—30 ft. Szerbiai ökör 20—27 ft. Bivaly 16—18 ft. Tehén 22—30 ft. 100 kilogrammonkint.

Szurómarhavásár.

Élő borju 28—38 ft.
Leölt borju 56 ft. 100 kilogrammonkint.
Élő bárány 4—7 ft.
Leölt bárány 2—6 ft. páronkint.

Juhvásár.

Elsőrendű (kiviteli) birkáért 16—22 ft.
Jóminőségű (anya) birkáért 9—11 ft.
Középmínőségű (anya) birkáért 6—9 ft.
Jóminőségű kiviteli (ürü) birkáért 19—22 kr.
Középmínőségű (ürü) birkáért 16—18 kr. kilogrammonkint eleven súly szerint.

Lóvásár.

Könnyebb kocsiló 115—240 ft.
Nehezebb kocsiló (hintós) 100—210 ft.
Igás kocsiló 80—195 ft.
Fuvarosló 60—85 ft.
Parasztló 45—60 ft.

Takarmányvásár.

Régi széna 2-20—2-80 ft.
Muhar 2-30—2-70 „
Zsupszalma 2—2-20 „
Alomszalma 1-20—1-45 „
Kukoricaszár 1-25—1-40 „
Sarju 2-20—2-60 „
Szalmaszecska 2—2-20 „

Lisztüzlet.

Szám.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
ft	11-80	11-40	10-90	10-30	9-60	8-90	8-60	7-40	5-10
	Korpa finom 3-60 goromba 3-60								

Gabnapiac.

				frttól	frtig
Buza	bánsági új	77	81	klg.	6.80—7.15
—	tiszavidéki	77	81	„	6.85—7.20
—	pestvidéki	77	81	„	6.80—7.15
—	fehért.	77	81	„	6.75—7.10
—	bácskai	77	81	„	6.85—7.20
Rozs	elsőrendű	70	72	„	6.40—6.45
—	másod.			„	6.35—6.40
Árpa	takarmány	60	62	„	4.60—4.90
—	égetni való	62	64	„	5.15—5.80
Zab		39	41	„	6.15—6.50
Kukorica				„	4.05—4.20
Köles				„	5.30—5.60

A szerkesztésért felelős: **Lepsényi Miklós.**

Iszákosság

gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt Antiféttinnel. Igen sok elismerő level. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 2 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs hajóal szükséges, 4 frt 40 kr.; az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bementes átküldés. Kapható: Sas-gyógyszertárban Lugoson 19. sz.

A „Szt. Antal“ jegyü

világhírű és közkeletűségnek örvendő kasza árjegyeze meglésvült, és bárkinek, ki egy levelező-lapon kéri ingyen küldöm.

Becsületés polzárok és iparosok kik gyűjtéssel akar-nak foglalkozni nagy tiszteletdíjjakat és értékes aján-kokat kapnak.

Üzleteket csak becsületés emberekkel csí álok és megkivánom hogy mindenki bizalommal forduljon hozzám. **Sohr József**, a zt. Antal kasza főelárúsi ója. Somogy-Szill.

HALÁCSY S.

ajánlja a **kiállításra** feljövő t. közönségnek **fényképészeti műtermét**, hol **fényképek**, **krétarajzok**, **olaj** és **aquarell** képek, vala-mint különösen

csoporthok

a legszebben és legjutányosabban észittetnek

Kerepesi-ut 30. sz. I. emelet.

Makulatur papiros

m.-mázsánként 6 frt 50 krért kap-ható lapunk kiadóhivatalában.

Védjegy.

Gyomor- és vesebajok, székrekedés, fejfájás, szédülés, aranyér, végbéldugulás ellen

Igen jó hatással vannak a 18 év óta híres „malaczkai kárpáti egészségügyi labdacso” összeállítva a hírneves dr. Kvapil utasítása folytán

Friedrich János gyógyszerésztől **Malaczkán** a kárpátoknál.

Egy skatulya ára 21 kr., egy tekeres ára 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bementetlen káldemény-nel 5 krral a helyegért több. Ha a labdacsok arához 20 kr. mellékeltetik és az egész összeg postautalványon elküldetik, akkor a megrendelt mennyiség az összes birodalomba bementve küldetik.

Raktár: Budapest, Török József gyógyszerész király-utca 12.)

Tisztelt gyógyszerész úr! Van szerencsem felkérni, legyen szives nekem az ön kárpáti piluláiból küldeni, melyeknek jó hatásáról meggyő-ződtem s ezentul másoknak is ajánlani fogom. Pecsán, 1893. február 7-én. Tisztelettel **Dr. Temesi Rasz-ler Ödön** járási orvos.

Igen tisztelt gyógyszerész úr! Szíveskedjek kérem cim-mem alatt a híres és jóté-kony hatású „kárpáti egézsé-gi labdacsoiból” két teker-cset postafordultával megkül-deni, melyek arát valamint a postaköltséget ezenel tiszte-lettel utalványozom. Sztracsón, 1891. január hó 13

Belusi Baross Vincze r. k. plebános.

Tekintetes gyógyszerész úr! szíveskedjek újból két teker-cset az ön kárpáti egézségi labdacsoiból küldeni, mert azok oly hírnevű tetiek szert a kör csoportomban, hogy egy házban sem nélkülözhetik. Különösen nagyon haszná-lhatók a végbélnéhezsegeknel és nagyon elősegítik a foly-tonosan ülő egyéneknel az emésztést. Görgény-Szent-Imre. Teljes tisztelettel **Dr. Herbeth Károly** járási körorvos.

Jánosida Szolnokm., 1894. apr. 14. Tisztelettel **Fábry Pál**, plebános.

Tekintetes gyógyszerész úr! Kárpáti labdacsoiból kérem legyen szives alábbi czimemre 6 dobozkával — postaután-vétellel küldeni. — Mivel már megszoktam családomban azok használatát, nem nélkülözhetem őket, azért rendelek most többet, hogy egyidőre el legyek látva. Korpona, 1892. október 22. Tisztelettel **Geller Rezső**, ügyvéd.

Szíveskedjek kiténő hatású labdacsoiból újból egy teker-cset küldeni, mert híveimnél is jó hatással működnek. Brodno, 1892. apr. 3-án. Alá-zattal **Uskert János** esperes.

Küldjön nekünk postaután-vétellel 10 teker-csetet a jelesen bevált kárpáti egézségi lab-dacsoiból. Vizgyógyintézet Kältenleut-gében, 1894. szeptember 2-án. Tisztelettel **dr. Wilhelm Win-ternitz tanár, vizgyógyinté-zet Kältenleutgeben.**

Tekintetes gyógyszerész úr! Kérek kárpáti egézségi labdac-soiból 2 teker-csetet. Az el-használtaknak igen jó hatását érzem; akarom, hogy mindig legyen készletben. Jánosida Szolnokm., 1894. apr. 14. Tisztelettel **Fábry Pál**, plebános.

Tek. gyógyszerész úr! Ké-rek kárpáti egézségi labda-csoiból 12 dobozzal posta-utánvét mellett és azonnali megküldésért kérem; hogy azok már megkezdett rendes és igen hatásos bevetelenél fennakadás ne történjék. Szenicz, 1891. január hó 5. **Tronovszky János** ügyvéd.

Az én nélkülözhetlen és az ön kiténő labdacsoiból a „Ma-laczkai labdacsoiból” kérek postafordultával négy csoma-got utánvétellel küldeni. Gyöngyös-Tarján, 1893. okt. 26. **Mérhelyi Lajos**, esperes plebános.

Tekintetes Friedrich János gyógyszerész urnak, Malaczkán! Tisztelettel értesítjük uraságodat, hogy szeretett anyánk, Antal Pálné, e hó 14-én 80 éves korában meghalt. Utolsó óráiban meghagyta nekünk, gyermekeknek, hogy őszinte köszönetét a küldött pirulákért sok éven át tolmácsoljuk. Ezenel fel-kérjük, hogy mink ugyanazon pirulákat szállíttatni óhajtjuk és kérjük szíveskedjen re-szünkre 8 csomagot a 6 ska-tulyával postautánvét mellett küldeni. Tót-Komlós, 1894. decz. 28. **Antal Zsuzsanna.**

A „Szent Gellért“ könyvnyomda

elvéllal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomtatványokat**, és szál-lítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papirt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi előljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetbe: kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent-Gellért“ könyvnyomda.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számíttatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a posteresianie szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában
Budapest, Práter-utca 44.

Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nouparellsor 10 krral számíttatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegeken előzetesen melléklendő.

Levélbéli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik.

CSODA-CSEPPEK

gyomor-gyengesség, étvágytalanság, gyomor puffadás, székrekedés, gyomorszorítás és fájó gyomorrontás, eszmérlés, szédülés, sárgaság, lép és májbetegség aranyé ellen. Ara egy üvegnek 40 kr.

CSODA-KENET

csusz és minden hűlés, randulás vagy rőtletésből eredt in- és csontfájdalmak, úgy fogfájás ellen kitünő hatása. Ara egy üvegnek 40 kr.

Kapható a feltalálónál

ZSÁLECZ ISTVÁN gyógyszerésznél.

Köröshegyen. Somogy megye.)

Főraktár: Budapest **Török** József gyógyszer-tárában Király-utca 12. — Hálairatok mellékeltek. A küldés portómentes, ha az összeg es 30 kr. postadíj előre beküldetik; utánvétellel a küldés drágább.

Templomok ujonnan palakő tetőzetének befedését, régiek kijavítását, nemkülönbén cserepfedési munkálatokat, jótállás mellett elvállal, levelbeli megkeresés re azonnal válaszol. Iyánatra személyesen megje en

SZABÓ LÁSZLÓ

pala-fedő mester.

Eger, Bethlen-utca 26. sz.

A gazdaközönség legkedveltebb kaszája!

„Villám kasza“

szállítása

április hó 15-én kezdődik.

1 drb	85	90	95	100 cm	hosszu
ára	1:10	1:15	1:20	1:30	

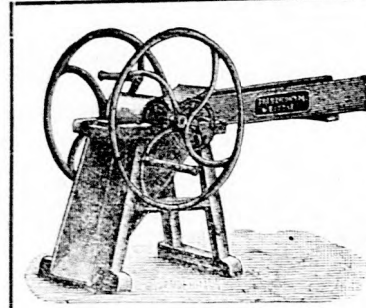
I pár kasza-üllő és kalapács 1 frt 10 kr.

Egyedül csak a „Villám-kaszák“ felelnek meg a gazdaközönség teljes kívánságának, különösen az által, hogy a „Villám-kaszák“ erős nyakkal, vékony, igen könnyű pengével vannak készítve és egy rendes kaszás ember kezéhez igazítva, nehogy meg kovács-kezhöz kelljen adni, a nyakát hajtani, mi által a kasza hátulja rendszeren kilágyul. A „Villám-kaszák“ kikalapáltan, a mi által már ki vannak próbálva, 10 darabonként postán bérmentve utánvét mellett szállítom, az esetleg meg nem felelők saját költséggel visszaküldhetők, kicserélés végett.

Tisztelettel:

VIOSZ ELEMÉR

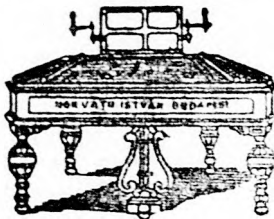
gazd. gépek gyári raktára és a „Villám-kasza“ egyedüli szállítója. Devecser (Veszprém m.)

TRESZKONY MIHÁLY,

Nagy-Bittse (Trenesém.) mezőgazd. gépgyáros ajánlja: járgányokat, szecskaavágógépeket, cséplőgépeket, rostákat, konkolyválasztókat, sorvetőgépeket, daráló malmokat, répa és burgonya vágógépeket, káposztagyűlölő gépeket, kukoricamorzsoló gépeket, különféle ekéket és boronákat, amer. gereblyéket, csertörő gépeket, malata zúzókat, amer. ruhamangorlókat, körfűrészeket és tizedes mérlegeket.

Képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök.

Czimbalom,

hegedű, fuvola, ezitera, intona, ariston, harmonika és mindenemű mechanikai zeneművek, zongora, stb. hangszerek és azok kellekeiről árjegyzéket küldök. — Kiadásomban megjelentek: Czimbalom-iskola, írta: Kulliffay I. főhercegi zenetanár. Tartalmaz 94 dalt és számos Etüdöt, ára 3 frt 50 kr. Czimbalmozók folyóirata szerkeszti Késmárky Árpád. Előfizetés egy évre 4 frt 80 kr. Megjelenik 14 napban egyszer, 4-6 darabbal. — Magyar üllinkó-iskola. Ara 1 frt. — Mindennemű hangszerek javíttatnak.

HORVÁTH ISTVÁN,

ő cs. és kir. fensége

József főherceg udvari szállítója, Budapest, Erzsébet-körút 2. és Kerepesi-út 46. szám.

A „Szent Gellért“

KÖNYVNYOMDA

valamint

a MAGYAR NÉPLAP

Mezőgazda és Krestan

KIADÓHIVATALA

PRÁTER-UTCA 44.

Hirdetéseket lapunk szá-

mára kizárólag a

„Magyar Néplap“ kiadó-

hivatala fogad el.

Vetőmagvak!

Evek óta gondos kiválasztás útján termelt és honosított, legjobb rendszerű külföldi és saját találmányú gépeken tisztított, a budapesti m. k. magvizsgáló és a magyaróvári m. k. növénykísérleti állomások által vizsgált és ölmázrolt magvaink: **Vörös lóheremag**, **Sárga Oberndorfi répamag**, továbbá székely és prairie királyné tengeri, tavasszal vethető őszitakarmanyborsó, fehér törpepszuly, vörös Mont d'Or karosbab, óriás-szemű lencse kaphatók **Gróf Teleki Árvéd** drassói uradalma intézőségétől u. p. Koncza.

Ugyanott allgani fajtehenek, fajborok továbbá tábla- és határjelző szlopok, kerékvetők, gerendák tölgyfából kaphatók

Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom!

Kitüntetett Brüsszel 1893-ban aranyérem és díszokmánynyal.

KELETI-féle sérvkötő

orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtekélyesebb ezen nemben, nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja czélszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányait.

KELETI-féle sérvkötő

idomítható pelottával, szarvasbőr-védővel és biztonsági övvel. Arak: egyoldalu 6-8 frt. kétoldalu 12-15 frt. Gyáramban készülnek ezenkívül műlábak műkezek, egyenes-tartók járó és nyújtó gépek, Helsing-féle rendszer szerint.

Rendeléseket pontosan eszközöl.

KELETI J.

Kötszerész és orvosszebészeti műszerész.

Főüzlet és sérvkötészeti műhely

Budapest, IV, k. Koronaherceg-utca 17. Sebészeti műszergyár: Rostély-utca (Károly-laktanya) 15. Képes árjegyzék ingyen s bérmentve